

Ár 2013, föstudaginn 15. nóvember er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 68/2013**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 25. júlí 2013, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 24. júlí 2013. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 26. júlí 2013, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 29. ágúst 2013. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 30. ágúst 2013, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi, dagsettu 22. september 2013. Athugasemdir sóknaraðila voru sendar varnaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 10. október 2013, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir varnaraðila bárust með bréfi, dagsettu 28. október 2013.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 15. nóvember 2013.

II.

Málsatvik.

Í maí 2012 leituðu sóknaraðili og eiginkona hans til umboðsmanns viðskiptavina hjá varnaraðila vegna skuldbindinga sinna við bankann. Áður höfðu þau verið í viðskiptum við FF. Var þeim bent á ýmis úrræði, t.d. að gera frjálsta nauðasamninga við varnaraðila eða sækja um heimild til sértækrar skuldaaðlögunar. Sóknaraðili lagði fram beiðni um ítarlegt stöðumat í árslok 2012 og lá niðurstaða fyrir í lok apríl 2013. Var beiðni sóknaraðila um sértæka skuldaaðlögun synjað, á grundvelli óljósra tekna og óljósrar eignastöðu, en að sögn varnaraðila ríkti mikil óvissa um eignarhald á einkahlutafélaginu A.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 24. júlí 2013.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að bankinn standi við áður gefið loforð um frjálsa nauðasamninga.

Í athugasemdum sínum við greinargerð varnaraðila krefst sóknaraðili þess að bankinn heimili honum og eiginkonu hans að fara í sértæka skuldaaðlögun einstaklinga. Þá óskar sóknaraðili álits nefndarinnar á því hvort varnaraðili hafi brotið þagnarskyldu 58. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki með því að sækja upplýsingar um fjárhagsstöðu og útprentanir á bankareikningi.

Sóknaraðili kveðst hafa verið kallaður á fund með varnaraðila þann 3. maí 2012 til að fá niðurstöður lánanefndar um skuldamál hans og féлага í eigu eiginkonu hans. Á fundinum hafi verið B, útibússtjóri, C, lögfræðingur og D, lánastjóri. Á fundinum hafi komið fram að bankinn legði til að gerðir yrðu frjálsir nauðasamningar við sóknaraðila með fyrirvara um að E og G gerðu hið sama. Nokkrum dögum síðar hafi sóknaraðili átt fund ásamt lögmanni sínum, H, með B þar sem farið hafi verið yfir skuldamál hans og féлага í eigu eiginkonu hans. Á þeim fundi hafi B ítrekað að bankinn vildi fara í frjálsa nauðasamninga við sóknaraðila. Í september 2012 hafi náðst frjálsir nauðasamningar við E og G þar sem fyrir hafi legið loforð varnaraðila um að gera hið sama. Í kjölfarið hafi sóknaraðili óskað eftir því að varnaraðili efndi gefið loforð um það sama. Umboðsmaður viðskiptavina bankans hafi þá tekið við máli hans og hafi viljað setja það í umsóknarferli um sértæka skuldaaðlögun en með því ferli hafi sóknaraðili getað haldið heimili sínu og bifreið. Þann 22. apríl 2013 hafi umboðsmaður viðskiptavina hafnað umsókn um sértæka skuldaaðlögun og frjálsa nauðasamninga vegna óvissu um eignastöðu og hafi vísað í veðsettar eignir í einkahlutafélagi í eigu eiginkonu. Bankinn virðist því líta svo á að sóknaraðili eigi umræddar eignir félagsins þar sem hann sitji í stjórn þess. Með svarbréfi þann 18. júní 2012 hafi sóknaraðili gert bankanum grein fyrir tilkomu umræddra eigna sem veðsettar séu fyrir skuldum hans við móður sína. Eiginkona sóknaraðila hafi átt umrætt einkahlutafélag undanfarin ár og sé sóknaraðili í stjórn þess. Hvorki eiginkona sóknaraðila né umrætt einkahlutafélag skuldi varnaraðila. Með svarbréfi umboðsmanns viðskiptavina, dags. 28. júní 2013, hafni lánanefnd umræddum rökstuðningi án nokkurs rökstuðnings. Svo virðist sem bankinn vilji ekki efna gefin loforð um frjálsa nauðasamninga vegna eigna sem veðsettar séu öðrum en honum. Svo virðist sem tilfinningasemi ráði för frekar en faglegur rökstuðningur enda varla um neinn slíkan rökstuðning að ræða.

Sóknaraðili bendir á að í svarbréfi varnaraðila komi fram að ekki sé að finna í neinum bókum bankans loforð um frjálsa nauðasamninga og enn síður sé vitað að starfsmenn bankans hafi komið skilaboðum þar að lútandi til sóknaraðila. Sóknaraðili telur að um rangar staðhæfingar af hálfu varnaraðila sé að ræða. Hugsanlegt sé að varnaraðili sé að staðhæfa um atburði eftir apríl 2013, þegar niðurstaða um sértæka skuldaaðlögun hafi legið fyrir.

Varðandi sértæka skuldaaðlögun vísar sóknaraðili til þess að í bréfi varnaraðila komi fram að sóknaraðila hafi verið synjað um samning um sértæka skuldaaðlögun á grundvelli óljósra tekna og óljósrar eignastöðu og sé vísað í einkahlutafélagið A í því sambandi. Einnig sé vísað í að þeir einir hafi fengið samþykka skuldaaðlögun sem hafi haft óverulegar tekjur af atvinnurekstri eða honum lokið.

Sóknaraðili hafnar túlkun bankans um óljósa eignastöðu að því er varðar A. A sé í eigu eiginkonu sóknaraðila en ekki móður hans. Hins vegar sé félagið og eignir þess veðsettar fyrir skuldum hjónanna við móður sóknaraðila. Eignir félagsins séu um 15 milljónir króna en skuld hjónanna við móður sóknaraðila sem tekin hafi verið í árslok 2009 sé 26 milljónir króna. Ekkert óljóst sé við þetta og hvergi komi fram í samkomulagi um verklagsreglur um sértæka skuldaaðlögun einstaklinga að ekki sé heimilt að veðsetja eignir fyrir skuldum við aðra en fjármálafyrirtæki. Bankar hafi ekki einkaleyfi á að fá tryggingar fyrir lánnum sínum. Aðrar fjármálastofnanir sem sóknaraðili og eiginkona hans hafi samið við hafi ekki gert athugasemdir við þetta fyrirkomulag. Þó að á reikningsyfirliti A komi fram hreyfingar inn og út á nöfnum sóknaraðila og eiginkonu hans hafi það ekkert með málið að gera og bankanum óviðkomandi hvaða viðskipti þau hafi við umrætt félag en umrætt yfirlit sé tekið án leyfis sóknaraðila og eiginkonu hans.

Sóknaraðili mótmælir alfarið tilvísun bankans til 4. mgr. 5. gr. samkomulagsins þannig að aðilar sem hafi tekjur af atvinnurekstri geti ekki fengið samþykka skuldaaðlögun. Slík mismunun geti aldrei staðist og sé fráleitt að hafna skuldaaðlögun vegna þessa. Rekstrarform skuldara eigi ekki að skipta máli nema það komi sérstaklega fram í samkomulaginu sem það geri ekki.

Sóknaraðili kveður það mat ráðgjafa og lögmanna hans og eiginkonu hans að starfsmenn bankans hafi brotið þagnarskyldu 58. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki með því að sækja upplýsingar og útprentanir á bankareikningi eins og þeirri sem fylgi svarbréfi bankans þann 2. ágúst 2013. Bankinn hafi ekki óskað eftir því frá stjórnendum A að fá umræddar upplýsingar heldur sótt þær að eigin frumkvæði til að misnota í deilum aðila.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili vísar til þess að samkomulag um verklagsreglur um sértæka skuldaaðlögun einstaklinga, dags. 22. desember 2010, hafi verið gert af samtökum fjármálafyrirtækja á grundvelli 2. gr. laga nr. 107/2009 um aðgerðir í þágu einstaklinga, heimila og fyrirtækja vegna banka- og gjaldeyrishrunsins. Með úrræðinu sértæk skuldaaðlögun fallist kröfuhafar einstaklings á eftirgjöf krafna, hlutfallslega lækkun þeirra eða gjaldfrest á þeim samkvæmt sérstökum samningi hlutaðeigandi þar um, sbr. 4. gr. samkomulagsins. Í 2. gr. sé fjallað um markmið sértækrar skuldaaðlögunar sem sé að einstaklingar í alvarlegum greiðsluvanda geti fengið skilvirka og varanlega lausn, þar sem skuldir og eignir séu lagaðar að greiðslugetu, á grundvelli einkaréttarlegs samkomulags lántaka og fjármálastofnana án aðkomu dómstóla.

Vísar varnaraðili til þess að í 7. gr. komi fram þau gögn sem lántaka og maka hans beri að afhenda áður en beiðni um sértæka skuldaaðlögun sé tekin til meðferðar. Þau gögn sem um ræði séu m.a. staðfest skattframtöl síðustu þriggja ára, launaseðlar síðustu 6 mánaða, upplýsingar um eignir og skyldur og mánaðarlega greiðslubyrði af þeim, þinglýsingarvottorð fasteigna og bifreiða.

Varnaraðili vísar til þess að sóknaraðila hafi verið synjað um samning um sértæka skuldaaðlögun á grundvelli óljósra tekna og óljósrar eignastöðu, sbr. 7. gr. samkomulagsins en óskað hafi verið eftir upplýsingum um félagið A. Sóknaraðili sé

skráður eigandi hlutafjár í félaginu og sjá megi margar millifærslur af reikningi félagsins inn á reikning sóknaraðila og eiginkonu hans. Sóknaraðili haldi því hins vegar fram að félagið sé í eigu móður hans. Sökum þessarar óvissu hafi ekki legið fyrir nægileg gögn til að sýna fram á rétta eignastöðu sóknaraðila. Þá sé einnig vísað til 4. mgr. 5. gr. samkomulagsins. Verði ákvæðið ekki túlkað öðruvísi en svo að einungis í undantekningartilvikum komist þeir sem hafi tekjur af atvinnurekstri í skuldaaðlögun. Framkvæmdin hafi orðið sú að þeir einir hafi fengið samþykka skuldaaðlögun sem hafi haft óverulegar tekjur af atvinnurekstri eða honum lokið.

Varnaraðili bendir á að í kjölfar synjunarinnar hafi sóknaraðili haldið því fram að varnaraðili hefði lofað honum frjálsum nauðasamningum. Ekki sé að finna neina bókun um slík loforð hjá varnaraðila og enn síður sé vitað til að starfsmenn varnaraðila hafi komið skilaboðum þar að lútandi til sóknaraðila.

Bendir varnaraðili á að frjáls (óformlegur) nauðasamningur verði skilgreindur sem einstaklingsbundinn samningur við hvern lánardrottinn, sem verði aldrei bundinn af viðhorfum annarra til sambærilegs samningsboðs skuldarans. Í raun sé um að ræða frjálsa samninga um skuldaskil eða eftirgjöf af skuldum sem gerðir séu utan við reglur laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. Nauðasamningur sé því rangnefni en um þá sé fjallað í 27. gr. laga nr. 21/1991. Slíkur samningur verði að fá staðfestingu fyrir dómi og bindi lánardrottna án tillits til afstöðu þeirra til samningsins.

Varnaraðili vísar til meginreglu samningaréttar um samningsfrelsi en ljóst sé að ekki sé hægt að þvinga fjármálastofnun til samningsgerðar við viðskiptavin.

Vísar varnaraðili til dóms Hæstaréttar í máli nr. 455/2011 máli sínu til stuðnings.

Varnaraðili ítrekar að ekki liggi fyrir neinar bókanir frá lánanefndum bankans þess efnis að bjóða skuli sóknaraðila og eiginkonu hans einhvers konar frjálsa nauðasamninga. Sú lausn sem sóknaraðili vísi til vegna skuldbindinga sinna við varnaraðila hafi starfsmenn bankans aðeins lagt fram sem tillögu til úrlausnar en ekki hafi verið um að ræða loforð um tiltekið úrræði eða tiltekna niðurfærslu skulda. Þannig hafi aðeins verið mælt með því að sóknaraðili leitaði eftir óformlegum nauðasamningum við aðra kröfuhafa sína og seldi aðra tveggja fasteigna sinna. Tækist sóknaraðila þetta, skyldi varnaraðili taka stöðu sóknaraðila til nánari skoðunar. Hafi varnaraðili því átt eftir að afla frekri gagna og upplýsinga um fjárhagsstöðu sóknaraðila, s.s. varðandi tekjur sóknaraðila og eiginkonu hans. Að þeirri vinnu lokinni hefði varnaraðili þurft að óska eftir samþykki lánanefndar bankans til að ganga að samningum við sóknaraðila um úrlausn hans mála og mögulegar niðurfærslur skulda.

Varðandi kröfu sóknaraðila og eiginkonu hans um sértæka skuldaaðlögun einstaklinga vísar varnaraðili til þess að bankinn hafi óskað eftir nánari upplýsingum um eignarhald og fjárhagsleg tengsl sóknaraðila við einkahlutafélagið A. Hafi fyrirbyggjandi gögn bent til þess að tekjur sóknaraðila væru töluvert hærri en hann vildi gefa upplýsingar um, einkum væri litið til tekna af rekstri framangreinds einkahlutafélags.

Bendir varnaraðili á að málatilbúnaður sóknaraðila hafi verið óljós hvað snúi að raunverulegu eignarhaldi A þar sem hann hafi í samskiptum sínum við varnaraðila ýmist sagt umrætt einkahlutafélag vera í eigu eiginkonu sinnar, I eða móður sinnar. Samkvæmt upplýsingum úr hlutafélagskrá CreditInfo Lánstrausts sé skráður eigandi félagsins J.

Sökum framangreindrar óvissu hafi ekki legið fyrir fullnægjandi gögn til að sýna fram á rétta eignastöðu og tekjur sóknaraðila. Hafnar varnaraðili því þeirri kröfu sóknaraðila að fá heimild til sértækrar skuldaaðlögunar einstaklinga, m.a. með vísan til 4. mgr. 10. gr. samkomulagsins.

Varðandi kröfu sóknaraðila um álit úrskurðarnefndarinnar um þá fullyrðingu að starfsmenn varnaraðila hafi brotið gegn þagnarskyldu sinni skv. 58. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki mælist varnaraðili til þess að þeim lið kvörtunarinnar verði vísað frá enda verði að telja að hann sé þess eðlis að heyri undir b-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, þar sem hann feli ekki í sér kröfu sem metin verði til fjár.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að úrlausn á skuldavanda sóknaraðila. Sóknaraðili krefst þess að bankinn standi við áður gefið loforð um frjálsa nauðasamninga. Sóknaraðili krefst þess að bankinn heimili honum og eiginkonu hans að fara í sértæka skuldaaðlögun einstaklinga. Þá óskar sóknaraðili álits nefndarinnar á því hvort varnaraðili hafi brotið þagnarskyldu 58. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki með því að sækja upplýsingar um fjárhagsstöðu og útprentanir á bankareikningi.

Í upphafi verður fjallað um kröfu sóknaraðila varðandi frjálsa nauðasamninga. Kvörtun sóknaraðila fylgdu ekki önnur gögn en tölvupóstur sem gengið höfðu á milli hans og umboðsmanns viðskiptavina bankans. Af þessum tölvupóstum og þeim gögnum sem varnaraðili hefur lagt fram verður ekki ráðið að varnaraðili hafi gefið sóknaraðila loforð um frjálsa nauðasamninga. Í ljósi þessa og meginreglu samningaréttar um samningsfrelsi verður ekki fallist á með sóknaraðila að varnaraðila verði gert skylt að ganga til frjálsra nauðasamninga við sóknaraðila. Er kröfu sóknaraðila hafnað.

Því næst verður vikið að kröfu sóknaraðila um sértæka skuldaaðlögun. Sóknaraðili leggur fram kvörtun til úrskurðarnefndarinnar í eigin nafni en fer fram á sértæka skuldaaðlögun vegna sín og eiginkonu sinnar. Ekki liggur fyrir umboð frá eiginkonu sóknaraðila honum til handa til reksturs málsins fyrir úrskurðarnefndinni. Ekki liggur fyrir að sóknaraðili hafi lögvarða hagsmuni af því að eiginkona hans fái umsókn um sértæka skuldaaðlögun samþykktu, þrátt fyrir samband þeirra. Verður krafa af þessu tagi að stafa frá umsækjanda um sértæka skuldaaðlögun til að komast að fyrir nefndinni og verður kröfu sóknaraðila um sértæka skuldaaðlögun eiginkonu hans því vísað frá.

Að fenginni framangreindri niðurstöðu verður fjallað um umsókn sóknaraðila sjálfs um sértæka skuldaaðlögun einstaklinga sér til handa.

Þann 31. október 2009 tóku gildi lög nr. 107/2009 um aðgerðir í þágu einstaklinga, heimila og fyrirtækja vegna banka- og gjaldeyrishrunsins. Lögin féllu brott 31. desember 2012. Í 2. gr. laganna var kveðið á um það að í samningi milli kröfuhafa og skuldara um eftirgjöf skulda eða breytingu á skilmálum skuldabréfa og lánsamninga skyldi fyrst og fremst horfa til þess að laga skuldir að greiðslugetu og eignastöðu viðkomandi einstaklings eða heimilis. Skyldi miðað að því að hámarka gagnkvæman ávinning samningsaðila að því að gefa eftir tapaðar kröfur og komast

hjá óþarfa kostnaði og óhagræði. Þá var í ákvæðinu heimild fyrir eftirlitsskylda aðila á fjármálamarkaði til að móta með samkomulagi sín á milli samræmdar verklagsreglur um skuldaaðlögun sem giltu tímabundið. Þetta ákvæði lagði hins vegar ekki afdráttarlausa skyldu á kröfuhafa til að gefa eftir kröfur að uppfylltum skilyrðum.

Samtök fjármálafyrirtækja, fyrir hönd aðildarfélaga sinna, Íbúðalánasjóður og Landssamtök lífeyrissjóða, fyrir hönd aðildarfélaga sinna, Samband íslenskra sparissjóða og slitastjórn SPRON og slitastjórn Frjálsa fjárfestingarbankans gerðu með sér samkomulag um verklagsreglur um sértæka skuldaaðlögun einstaklinga. Reglurnar voru settar með hliðsjón af 2. gr. laga nr. 107/2009, sbr. 1. gr. reglnanna.

Í 7. gr. samkomulags um verklagsreglur um sértæka skuldaaðlögun einstaklinga kemur fram að lántaka og maka hans beri að afhenda eftirfarandi gögn áður en beiðni er tekin til meðferðar. Umsjónaraðili getur kallað eftir frekari gögnum eftir því sem við á: [...] 3. Upplýsingar um eignir og skuldir og mánaðarlega greiðslubyrði af þeim.

Varnaraðili segir bankann hafi óskað eftir nánari upplýsingum um eignarhald og fjárhagsleg tengsl sóknaraðila við einkahlutafélagið A. Hafi fyrirbyggjandi gögn bent til þess að tekjur sóknaraðila væru töluvert hærrí en hann vildi gefa upplýsingar um, einkum væri litið til tekna af rekstri framangreinds einkahlutafélags. Þá bendir varnaraðili á að málartilbúnaður sóknaraðila sé óljós hvað varði eignarhald á umræddu einkahlutafélagi, þ.e.a.s. sóknaraðili hafi ýmist haldið því fram að það væri í eigu eiginkonu sinnar eða móður. Umsókn sóknaraðila um sértæka skuldaaðlögun einstaklinga hafi verið hafnað á grundvelli óljósra tekna og óljósrar eignastöðu.

Í 22. gr. ofangreinds samkomulags kemur fram ákveðin skuldbinding viðkomandi fjármálafyrirtækja til að fylgja vönduðum viðskiptaháttum, virða jafnræði við framkvæmd samkomulagsins o.fl. Hafa umrædd fyrirtæki því ekki óskorað svigrúm til að synja eða samþykkja samninga á þessu sviði að eigin geðþótta. Synjun varnaraðila var hins vegar rökstudd með framangreindum hætti, þ.e. höfnun á grundvelli óljósra tekna og óljósrar eignastöðu. Er ekki um geðþóttaákvörðun að ræða og ekki sýnt fram á að afstaðan sé á skjön við afstöðu varnaraðila í sambærilegum málum.

Í ljósi framangreinds er ekki hægt að fallast á kröfu sóknaraðila sem felur í sér að varnaraðila verði gert að samþykkja eftirgjöf krafna sinna á grundvelli sértækrar skuldaaðlögunar einstaklinga. Er kröfu sóknaraðila því hafnað.

Sóknaraðili óskar álits nefndarinnar á því hvort varnaraðili hafi brotið þagnarskyldu 58. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki með því að sækja upplýsingar um fjárhagsstöðu og útprentanir á bankareikningi.

Varnaraðili virðist hafa lagt fram fyrir nefndinni útprentanir á bankareikningi félagsins A. Ekki liggur fyrir að sóknaraðili hafi lögvarða hagsmuni af því að úrskurðarnefndin meti hvort varnaraðili hafi brotið þagnarskyldu 58. gr. laga nr. 161/2002, þegar varnaraðili lagði fram umrætt bankayfirlit. Verður krafa af þessu tagi að stafa frá reikningseiganda til að komast að en samkvæmt b-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki fjallar nefndin ekki um kröfu viðskiptamanns sem ekki verður metin til fjár. Krafa sóknaraðila um álit nefndarinnar á broti gegn þagnarskyldu 58. gr. laga nr. 161/2002 verður ekki metin til fjár, eins og hún er fram sett.

Í ljósi framangreinds aðildarskorts og b-liðar 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki verður ekki hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila um álit nefndarinnar á því hvort varnaraðili hafi brotið

þagnarskyldu 58. gr. laga nr. 161/2002 með því að sækja upplýsingar um fjárhagsstöðu og útprentanir á bankareikningi, frá nefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, um að varnaraðili, F, standi við gefin loforð um frjálsa nauðasamninga er hafnað.

Kröfu sóknaraðila um að varnaraðili heimili eiginkonu sóknaraðila að fara í sértæka skuldaaðlögun einstaklinga er vísað frá.

Kröfu sóknaraðila um að varnaraðili heimili honum að fara í sértæka skuldaaðlögun einstaklinga er hafnað.

Kröfu sóknaraðila um álit nefndarinnar á því hvort varnaraðili hafi brotið þagnarskyldu 58. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki með því að sækja upplýsingar um fjárhagsstöðu og útprentanir á bankareikningi er vísað frá.

Reykjavík, 15. nóvember 2013.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Unnur Erla Jónsdóttir